

יד ושם

המשרד לאזרחים ותיקים

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצולי השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים מפורסם באתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: שגיא	שם פרטי: יוסף
----------------	---------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה
במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדתי: שאופלד		בלועזית Schaufeld	
שם פרטי איתו נולדתי: יוסף		בלועזית Josef	
עיר לידה: המבורג		בלועזית Hamburg	
שם פרטי ושם משפחה של האב: דוד		שם פרטי ושם נעורים של האם: אסתר	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה: המבורג		בלועזית Hamburg	
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: (יסודי, תיכון, אוניברסיטה, ישיבה)		מקצוע לפני המלחמה: (תלמיד, סנדלר, מורה)	
מקומות מגורים בתקופת המלחמה: פוטנצה, ארצ'ו-איטליה (שם העיר או האזור ושם הארץ)			
במידה והיית בגטו, ציין את שמו		בלועזית	
במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו		בלועזית	
המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי: ארצו-איטליה		תאריך השחרור: 11/1944	
במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)		ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממת' עד מת'		שנת עליה: 1945	
		במידה ועלית באניה, ציין את שמה פרינסס קטלין	

נא ספרי/י על קורותיך לפני ובזמן המלחמה

(גירוש, גטאות, מחנות וצעדות מוות, במסתור או בזהות בדויה ושם בדוי, פעילות ותפקידים במחתרת, השתתפות בבריחה או בהתנגדות, האנשים שהיו בסביבתך בגטו או במסתור, במי נעזרת או אולי למי עזרת):

חייתי עם משפחתי בהמבורג בגרמניה עד שנת 1940. למדתי בבית ספר תלמוד תורה ואחרי ליל הבדולח עברתי לבית ספר בהמבורג.

בראשית 1940 עברתי עם משפחתי לאיטליה בדרך לשאנחאי. נשארנו בעיר גנואה באיטליה, ועם הצטרפות איטליה לציירומא- ברלין, נעצרנו. אבא נשלח לעיירה בשם קמפניה בדרום איטליה, אמא ואני חזרנו לפוטנצה שגם הייתה בדרום איטליה. אחרי כחצי שנה התאחדה המשפחה מחדש ועברה לאַרצ'ו arezzo. כאשר הגרמנים הגיעו לשם, תוך כדי נסיגתם, ברחנו לאזור ההררי והמיוער שמזרחית לארצ'ו. תחילה הגענו לעיירה אנגיאני anghiani, שם החביאו אותנו האיטלקים וסיפקו לנו תעודות זהות חדשות בהן שם המשפחה החדש- SCAPELLI וארץ המוצא הייתה שוויצריה. דאגו לנו ושמרו עלינו גם כאשר המשכנו וברחנו דרומה בסביבה מיוערת לורצנו- verzzano ושם שוחררנו וחזרנו לארצ'ו.

אנא ספרי/י על קורותיך מתום המלחמה ועד היום

(השחרור וחזרתך הביתה, חייך אחרי המלחמה, העפלה/ עליה):

בארצ'ו אומצתי על ידי חיילי פלוגת תובלה- 179 RASC שם למדתי עברית וסייעתי להם לחפש יהודים ניצולים. השפה האיטלקית שידעתי עזרה לי מאוד. באפריל 1945 הגענו לארץ כעולים לגליים באונייה פרינסס קטלין. באפריל 1945 הגענו לארץ כעולים לגליים באונייה פרינסס קטלין. מספר חודשים אחרי הגעתנו, הגעתי בעזרת עליית הנוער לקיבוץ שפיים, בו אני חי עד היום. סיימתי י"ב, למדתי בסמינר הקיבוצים, שירתי ביחידת הצנחנים והשתחררתי בדרגת סא"ל. שימשתי בתפקידים ציבוריים כגון מזכיר קיבוץ, מנהל מלון, ועוזרו של השר ישראל גלילי. אחר כך שירתי עוד 18 שנה כראש המועצה האזורית חוף השרון. כיום יש לנו ארבעה ילדים ותשעה נכדים.

הסיפור נכתב על ידי שגי' יוסף

קיבוץ שפיים, יוני 2012